

სოციალისტ-ფერალისტი

რედაქციის მისამართი: დამფუძნებელი კრების ქ. № 8 ქვეფონი 12-29

მიიღება ხალის მოწარა

სოციალისტ-ფერალისტი

სახლი მიტანით გაზეთი ღირს თვეში 5000 მან. ცალი 200 მან.

კვირას, ივნისის 12 ს დღის 11 საათზე სრულიად საქართველოს მასშველურლთა კავშირის სახლში (ყოფილი ქართული კლუბის შენობა, დამფუძნებელი კრების ქუჩა № 5) დანიშნულია წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების რწმუნებულთა

საზოგადო კრება

განსახილველი საგნები:

1. გამგეობის მოქმედების 1920 წ. ანგარიში.
2. სარევიზიო კომისიის მოხსენება ამ ანგარიშის შესახებ.
3. 1921 წ. შემოსავალ განსჯის საფარად აღრიცხვა.
4. მთავარი გამგეობის და სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

1124

კაბილის მკვირვა

აპოლონ ურუაია

განახალ ავადმყოფების მიღება 9-1 ს. და 4-7 ს.

ბებუთაგის ქუჩა 13 ბინა 1. 29

ნ. ა. არსთინოვი

სპეციალურად ხადიანია (914 ტ 606) სპეციალური უძღურება, ვენეროული ხუხუნათი და შედეგები.

ახალი ბებუთაგის ქ. 5, ცეცხლის მჭობილ რაზმის ახლო, ავადმყოფების მიღება 10-2 და 5-7 საათ. 946

მ. ლანხუთი.

ოლა ხოვარია

იღებს სპეციალურად ქალთა და ბავშვთა სწავლებიან ავადმყოფებს.

კალისტე ჩაჩავას სახლში. 1047

კონფერენციის შედეგი

სოც. დემ. კონფერენცია გუშინ, ივნისის 9 დასრულდა. დიდი ბრძოლა, დიდი კამათი, დიდი საზოგადოებრივი ურთიერთობა დასრულდა კონფერენციის მუშაობის ეტაპებს, მის სახეობა, მიზნებს.

ჯერ კი მხოლოდ ერთს ვარაუდობთა ვაქცევა ურთიერთობებს. მომენტის და მოქმედების შეფასების საკითხში კონფერენციის დამფუძნებელი კრების მთავარი თვალსაზრისი, რომელიც სოციალისტ-ფერალისტი პარტია, რასაკვირველია, წინადაც იტანდა. წინა კონფერენციებზედაც სწავრობდა დიდი ბრძოლები მომენტის და მოქმედების შესახებ, მაგრამ ოპოზიციის მცირე ჯგუფი იმას მაინც ახერხებდა, რომ სისტემატურად ხრიდა პარტიის გეზს სოციალისტურ რევოლუციის მიმართულებით და ავალდა მთავარ გამგეობას გამოეცხადებინა თანამედროვე მომენტი, როგორც კაპიტალიზმიდან სოციალიზმში მიმავალი, გარდამავალი, გარდამავალი ეპოქის იდეოლოგია უდიდესი გამარჯვება იყო ოპოზიციის, ეს ნიშნავდა არაერთად კაპიტალიზმის უარყოფას და სოციალისტურ მუშაობის დაწყებას ყოველს დარგში.

ფურცლები

მომენტი და ნაციონალური პრობლემა.

საქართველოს საკითხი სწავლება არა მხოლოდ ქართველ ხალხის ნებისყოფის თვალსაზრისით, არამედ საქართველოს სურვილების წინააღმდეგაც. ჩვენ შეიძლება ბევრი მაკსიმუმები გვყავდეს, კიდევ მრავალი გარბილობები, თავზე ხელაღებული ოსინები ან კავსის ტიპის სახელმწიფო მოღვაწე, მაგრამ ისტორიული პროცესის ანალიზი უმთავრესი საქმეა ერთგულს შემოქმედებაში, რათა ისტორიული პროცესში ეროვნული ენერჯია დაიკუმშოს შესაძლებელს მომენტში მიზნის მაქსიმუმის მიხედვით.

რას წარმოადგენს ეს მომენტი? რას შეიცავს ისტორიული პროცესი? რა ოპორტიუნური მდგომარეობა იქმნება? თანამედროვე მომენტი სამი ელემენტისაგან შედგება. პირველია ნაციონალური პრობლემა, მეორეა ევროპული კაპიტალიზმის ბედი, მესამეა საერთაშორისო მოძრაობის ძალა, მისი მიზანი, ერთსა და იმავე დროს, სხვა და სხვა ვარიაციებში მოქმედობს ჩვენი დღევანდელი ისტორიის ეს სამი მამოძრავებელი ფაქტორი და იგი გვიქმნის იმ მოვლენას, რომელსაც ჩვენ უწოდებთ ისტორიულ პროცესს.

ცალ-ცალკე უნდა განვიხილოთ ეს ფაქტორები. სახე მივსცეთ მათ, გავარკვიოთ მიმართულება და ის სწორი ხაზი რომელსაც ჩვენ მივყავართ თავისუფლებისაკენ.

ნაციონალურ საკითხს თავისი ისტორია აქვს. ლიტერატურული, კამპანიური ეროვნული საკითხისა ევროპული მნიშვნელობით ახალია, თვით ნაციონალური ჩაგრა კი—ძველის ძველი.

ევროპული კაპიტალიზმი აღიზარდა და გაიფურჩქნა არა მარტო კლასობრივი ბრძოლის პროცესში, არამედ ეროვნულ ბრძოლაშიც. ჩვენ საგვებით ვითვალისწინებთ სოციალსა და თავგამოდებითი ბრძოლას ირლანდიელთა, მწვენიე ქობულთა და მდომარეობისათვის, ბულგართა და სერბელთა სისტემატური ბრძოლას ოსმალეთის ფაშებთან, ვიცით აღბანთა ბედი, მთავრების პრობლემა მთელი 50 წლის განმავლობაში იტალიის რესპუბლიკები გველოდნ სასტიკს ომს ავსტრიის წინააღმდეგ და უბრალო ხსენება „ავსტრიაკი“-სა ზიზღს იწვევდა ყოველს რომელიმე. ვიცით რაოდენი ბრძოლა დასკირდა ბელგიელთა პოლანდიის წინააღმდეგ, ვიცით ტრალიზმით საგვ ისტორია პოლონეთისა, კიდევ კარგად ვიცით უბედური ქვეყნის—სომხეთის და ჩვენი სამშობლოს—საქართველოს მდგომარეობა, მაგრამ, უნდა ითქვას, ევროპაში ნაციონალური ბრძოლა საერთოდ უფრო მკრთალად მიმდინარეობდა ვიდრე კლასობრივი ეროვნული პროცესი.

ბუმბერაზის, მრისხანე და ვაგბა იყო საფრანგეთის რევოლუცია 1789 წ. ამ წერილის თავში ჩვენ ერთი იტალიელი ტერორისტი დავასახელებთ—ოსინი, რა შედარება იმ სისხლის ტბასა და მქუხარე რადიკალურს ენერჯიასთან, რომელსაც იჩენდნენ რევოლუციის ისეთი ბაირადტარნი, როგორც იყვნენ რომისპირები, მარატი, დანტონი და ნათესავი მირაბოები.

რამისა საქმე? რად იყო ეროვნული მოძრაობა ევროპაში შედარებით სუსტი სოციალისტურს მოძრაობასთან? ლიტერატურას თუ გადავავლებთ თავს, როგორც ვარაუდობს, გამოხატავს ეროვნული და კლასობრივი ბრძოლის ექსპრესიას, ჩვენ მართლაც დავინახავთ, რომ ისეთი ბუმბერაზები, როგორც იყვნენ ფრენი, ოჟენი, სენ-სიმონი, ანტონინი, პრუდონი, ბაქუნინი, მარქსი და სხვანი გაცილებით ნაკლებად ფიქრობდნენ ნაციონალურ პრობლემაზე, ვიდრე სოციალისტურზე. ამიტომ: სოციალისტური ლიტერატურაც იმდენად მდაბარია, რამდენადაც დარბობა ნაციონალური პრობლემის მწვერლოდ.

ევროპის ცხოვრება გართულდა უკუერთულდება თან და თან. მსოფლიოს ომმა და სხვა მოვლენებმა საფუძვლანად შეცვალეს მდგომარეობა. ის, რაც ანელებდა ევროპის სახელმწიფოთა შორის ნაციონალურ ომების შესაძლებლობას, ის ძალა ისპობა, დაჩაგრული ერები აღსდგებიან მსოფლიოს ომების პროცესში და თავს დაადგენენ ევროპის ექსპლოატაციას. ჩემბერლენები და კერზონები იძულებული ხდებიან მონარო მთიგონონ და თავიანთ სამშობლოს წინააღმდეგობით თავიანთ მომავალი. კოლონიალური განწყობილების დამსხვრევა ამსხვრევს ევროპის მშვიდობიანობას და ამგვარად ეროვნული თავისუფლების იდეა არა მარტო აზიის და სხვა ქვეყნის უბედურ ხალხთათვის ხდება იდეა რევოლუციური, არამედ ეროვნული იდეა ანადრევის დღეს მთელს ევროპას და იგი იდეა უაღრესად რევოლუციური; ევროპისათვის უმკველად აშკარაა: ევროპის ბედს, ევროპის რევოლუციას ბაღებს და სკოლას არა კლასობრივი მომენტი, არა მხოლოდ სოციალური შემოქმედება, არამედ ეროვნული მომენტი, ერების თავისუფლება. განთავისუფლებული ეროვნული სახელმწიფოები—აი უმთავრესი ღერძი ევროპის რევოლუციისა და ეს რევოლუციური მოძრაობა, როგორც ერთი უმთავრესი ძალა მომენტისა ჩვენთვის არის ნიადაგი პრაქტიკული შემოქმედებისა, არის მიზანი ჩვენი აზროვნებისა.

რასაკვირველია, ევროპის სახელმწიფოებში მექანიკური საუკუნეში დიდი იყო ტანჯვა ეროვნული. მხოლოდ ერთი სახელმწიფოა ევროპაში, რომელსაც მე-19 საუკუნე განმავლობაში არ ყოფილა დაჩაგრული, იყო მხოლოდ მჩაგველი. ეს სახელმწიფოა—ნაცისი. სხვა სახელმწიფოებმა ყველამ განიცადა სოციალური ჩაგრა ეროვნული ხასიათისა. მეგობრებო! გთავაზობ გერმანელს ეროვნული მარსელიება შეუქმნა: „Deutschland, deutschland über alles, Ueber alles in der Welt“—აი ასეთ ნაციონალისტურად განწყობილი გერმანია აწვავდა და ჩაგრავდა პოლონელებს, იბრძოდა რუინისათვის, პალესტინისათვის, საქსონისათვის, ბელგიისათვის, ერთს მშვენიერა წარსულში იგი სულს დაფავდა საფრანგეთის მძიმე უღლის ქვეშ. ქალბატონი ავსტრია, ერთს დროს ჯალათი არა მარტო იტალიის რესპუბლიკებისა, არამედ თითქმის მთელი ევროპის შიშის ზარი, ეხლა იგი განიცადის ეროვნული უბედურების დღეს. არ არის ევროპაში არც ერთი დიდი და პატარა ერი—სახელმწიფო, რომელიც არ ქმნიდა ან არ განიცდიდა ეროვნულ ჩაგვას. მიუხედავად ამისა მე-19 საუკუნე არის ევროპაში ნაციონალურ სახელმწიფოებში კონსოლდაციის საუკუნე: მე-19 საუკუნეში ერები ჩამოიქნენ ეროვნულ სახელმწიფოების ფორმაში. ყველა ეთნიური ძალა ევროპაში დღეს სახელმწიფოებრივის საშესრულით არის შემოკლებული. ასე თუ ისე ეროვნულ ფაქტს ეროვნული სახე აქვს მიღებული, ეროვნული შინაარსი ჩამოსხმულია, საერთოდ დამთავრებულია ეროვნულ სახელმწიფოების ფორმაცია ევროპაში.

რამ დააჩქარა ეროვნულ სახელმწიფოების კონსოლიდაცია ევროპაში? ეს ფორმაცია დაჩქარდა არა ევროპის ერების დიდი ექსპლოატაციით, ევროპის სახელმწიფოების თვით ევროპის შიგნით საგარეო ბრძოლებით, არამედ საშინაო ბრძოლების შედეგებით. მექანიკური საუკუნე ხანაა, როცა მთელი ევროპა იყოფს და იწველებს მსოფლიოს, აი ეს იმპერიალისტური პროცესი ხელს უწყობდა ნაციონალურ სახელმწიფოების ჩამოქნას ევროპაში და ამით შორის ბრძოლების შესუსტებას. აქედან წარმოსდგა ის, რომ ევროპიელი ომები თან და თან შორდებათ თვითონ ევროპას, ხან ის ბალკანეთს ედებოდა, ხან კიდევ ყირიმს, უფრო ხშირად კი შორეულს აღმოსავლეთს, სადაც მრავალი ომი სწავრობდა გასულს საუკუნეში რუსების, ინგლისელების, იაპონელების ამერიკელების და ფრანგების მონაწილეობით.

მდგომარეობა იცვლება ამ ეპოქა, სახურში რჩებიან, ვიდრე უახლოესი

დებრპტი

მასშველურლთა და მოწვევთა სამხედრო ბეგარისაგან განთავისუფლების შესახებ.

1921 წ. აპრილის 29-ს დეკრეტი № 31-ს მეხლი 4-ს დამატებით, საქართველოს ს. ს. რ. რევოლუციონურმა კომიტეტმა დაადგინა.

1. სახელმწიფოს ყველა საწველებლების მასშველურლთა თავისუფალი აზი-ან სამხედრო ბეგარისაგან.
2. სახელმწიფოს ყველა საშვალთა და დამალი საწველებების მოწვევები, სათანადო მოწმობების წარდგინის შემდეგ დროებით განთავისუფლებულ იქნებიან, რომ მათ საწველებების უკრის დაამთავრონ, ვიდრე 21 წლისა გახდებიან.
3. უმალესი საწველების მოწვევლენი, რომელნიც ლეიტენტს ნამდვილად იმუნენ და სთანადო მოწმობები აქვთ დროებით განთავისუფლებულ იქნებიან, რომ მათ საწველების უკრის დაამთავრონ, ვიდრე 26 წლისა გახდებიან.
4. შორე და მესამე მუხლში აღნიშნული წლოვანების შესრულების შემდეგ, მოწვევნი ვალდებული არიან გამოცხადდნ სათანადო სამხედრო კომისარიატებში სამსახურში ჩასარიცხვათ.
5. შენახვა: უკეთუ მოწვევნი მეორე და მესამე მუხლებში აღნიშნული წლოვანებისა შეიქნენ და მორიგი გაწვევა ჯარში კი არ გამოცხადებულა; მათ შეეძლება მიეცემათ უახლოეს ჯარში გაწვევას პირველ დღემდე.
5. მოწვევნი რომელნიც ჯარში იქნენ დატოვებული სამხედრო და სახდეთო სახალხო კომისიის 1921-წლ. მარტის 21-ს № 2-ს ბრძანების თანახმად სამხედრო მსახურში იყვნენ, ვიდრე უახლოესი

